
DROPOUTS FROM SCHOOL - PROBLEMS AND PROSPECTS

Rumyana GyorevaSouth-West University "Neofit Rilski", Blagoevgrad, Bulgaria, r_todorova_g@abv.bg

Abstract: Dropping out of school is a complex phenomenon and problem of education systems not only in Bulgaria but also in Europe and worldwide. He is social and governance issues at both state level and at the regional, local and institutional levels. Unfinished school and dropout rates leads to adverse consequences for learners themselves and for society as a whole.

The report provides a brief overview of the reasons for distancing from school as a community and dropping out of school. Analyzed are data on school leavers students. Comments are personal, social and economic consequences of dropping out of the school system. Discussed policies for prevention of dropping out of school and ways to tackle the problem.

The report presented practices in Bulgaria, which are applied to prevent students from dropping out of school and solve the problem. It considered developed by the government mechanism for collaborating institutions, coverage and retention in the education of children and students in compulsory preschool and school age. It applies to students who are compulsory training, but not enrolled in school students at risk of dropping out of the education system or who have already left school. The statement analyzing the joint efforts of experts and institutions in the field of educational and social activities and other bodies concerned with the issue. Submitted and the measures that apply in Bulgaria to complete the stages of primary education for drop-education students in previous periods.

Place the focus on the role of team cooperation to prevent students from dropping out of school, and for the return of students to school and allow them to finish classes and educational stages of school education system.

The report makes conclusions and recommendations for future measures to prevent the phenomenon of dropping out of school, paying attention to the interaction between school and family, and motivation of students to visit the school.

Keywords: dropout prevention measures, practices

ОТПАДАНЕТО НА УЧЕНИЦИТЕ ОТ УЧИЛИЩЕ – ПРОБЛЕМИ И ПЕРСПЕКТИВИ**Румяна Гьорева**Югозападен университет „Неофит Рилски“, Благоевград, България, r_todorova_g@abv.bg

Резюме: Отпадането на учениците от училище е сложен феномен и проблем на образователните системи не само в България, но и в Европа и света. Той е социален и управленски проблем както на държавно ниво, така и на регионално, местно и институционално нива. Незавършването на училище и отпадането от образователната система води до неблагоприятни последици както за самите обучаващи се, така и за обществото като цяло.

Докладът прави кратък преглед на причините за дистанциране от училището като социална общност и отпадането на учениците от училище. Анализират се данни за напусналите образователна система ученици. Коментират се лични, социални и икономически последици от отпадането на учениците от училищната система. Обсъждат се политиките за превенция на отпадането на учениците от училище и начините за справяне с проблема.

В доклада са представени практики в Република България, които се прилагат за предотвратяване на отпадането на учениците от училище и решаване на проблема. Разглежда се разработен от правителството Механизъм за съвместна работа на институциите по обхващане и задържане в образователната система на деца и ученици в задължителна предучилищна и училищна възраст, който се прилага към ученици, които подлежат на задължително обучение, но не са записани в училище, ученици, за които съществува риск от отпадане от образователната системата или такива, които вече са напуснали училище. В изложението се анализират общите усилия на експерти и институции от сферата на образователните и социалните дейности и други органи, които имат отношение към проблема.

Представят се и мерките, които се прилагат в България за завършване на етапи от основната образователна степен за отпаднали от образованието ученици в предходни периоди.

Поставя се фокус върху ролята на екипното сътрудничество за предотвратяване на отпадането на учениците от училище, както и за връщането на учениците в училище и предоставяне на възможност те да завършат класове и образователни етапи от системата на училищното образование.

В доклада се правят изводи и препоръки за бъдещи мерки за предотвратяване на феномена отпадане от училище, като се обръща внимание на взаимодействието между училището и семейството, и мотивацията на учениците, за посещение на училище.

Ключови думи: отпадане от училище, превенция, мерки, практики

1.УВОД

Съвременното училище е призвано да формира знания и умения у учениците, но наред с това да възпитава в ценности, да гради добри взаимоотношения, да подготвя децата за бъдещето, като им предоставя възможност да се „научат да учат“, да работят в колектив (екип), да вземат решения, да комуникират ефективно. Тези приоритети са отразени в редица стратегически и други документи – национални и европейски.

Стратегия Европа 2020, която определя насоките за развитие на Европейския съюз от 2010 до 2020 г., след като отчита незадоволителни резултати от изпълнението на Лисабонската стратегия, поставя редица предизвикателства пред образованието. Основни приоритети в Стратегията са постигане на интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж.

В контекста на предвидените приоритети стоят две важни цели, които са взаимосвързани: намаляване на дела на преждевременно напусналите образователната система (под 10%) и намаляване на застрашените от бедност с 20 милиона души. Ясна е връзката между образованието и бедността, защото образованите нации създават нови и престижни работни места, добавена стойност, развиват икономическия потенциал на съответната страна. Бедността е свързана със социална изолация и предпоставка за липса на работа, влошено здравословно състояние, ограничен достъп до образование и ресурси от всякакво естество, както и за създаване на уязвими групи. Отпадането на учениците от училище е в контраст със заложените приоритети.

В тази връзка в Стратегия Европа 2020 се препоръчват повече инвестиции в образованието, внимание върху формирането на ключови компетентности у учениците, намаляване на броя на отпадналите и полагане на грижи за повишаване на обхвата на децата и учениците, отваряне на образователната система и създаване на такива образователни програми, които подготвят учениците за утрешния ден и формират у тях ключови компетентности.

С цел улесняване на формирането на национални политики за изпълнение на приоритетите в контекста отпадане на учениците от училище, Европейска комисия приема редица документи, като: Справяне с преждевременното напускане на училище: ключов принос към стратегията Европа 2020 (31.01.2011 г.)⁵⁰, Препоръка на съвета от 28 юни 2011 година относно политики за намаляване на преждевременното напускане на училище⁵¹, Предотвратяване на преждевременното напускане на училищата в Европа — поуки от предоставянето на втори шанс за образование⁵² Заклучения на Съвета относно намаляване на преждевременното напускане на училище и насърчаване на успеваемостта в училище (15.12.2015)⁵³ и други. Като поставя в центъра на образованието ученика, Европейската комисия отправя политически послания за превенцията и ранната интервенция на преждевременното напускане на училище на училищно и местно

⁵⁰ Справяне с преждевременното напускане на училище: ключов принос към стратегията Европа 2020 - <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/ALL/?uri=CELEX%3A52011DC0018>

⁵¹ Препоръка на съвета от 28 юни 2011 година относно политики за намаляване на преждевременното напускане на училище - <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/ALL/?uri=CELEX%3A32011H0701%2801%29>.

⁵² Preventing early school leaving in Europe Lessons learned from second chance education - <https://publications.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/575dc3dc-a6fb-4701-94a2-b53d62704567/language-en>

⁵³ Заклучения на Съвета относно намаляване на преждевременното напускане на училище и насърчаване на успеваемостта в училище - <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/?uri=celex%3A52015XG1215%2803%29>

ниво, по-цялостни и основани на съвместна работа подходи, цялостна приобщаваща и ориентирана към учащите визия за образованието в борбата с преждевременното напускане на училище⁵⁴.

2. ФАКТОРИ ЗА ПРЕЖДЕВРЕМЕННО НАПУСКАНЕ НА УЧИЛИЩЕ, ТЕНДЕНЦИИ И ПОСЛЕДИЦИ

В литературата и нормативните документи понятията „преждевременно напускане на училище“ и „преждевременно напускане на системата на образование и обучение“, „отпаднали ученици“ се използват взаимозаменяемо. Според дефиницията на Европейската комисия преждевременно напуснали училище са лица, на възраст между 18 и 24 години със завършено основно образование (или нива 0, 1, 2, 3 според ISCED), които не са включени в системата на формално или неформално образование и обучение. Подобно е определението на напуснали системата на образование ученици според Закона за предучилищното и училищното образование, който е най-новият нормативен документ в условията на реформи в българската образователна система – „Преждевременно напуснал училище“ е лице на възраст между 18 и 24 години, завършило най-много основно образование, което не участва в никаква форма на образование или обучение⁵⁵.

В България се събират и анализират данни за отпаднали ученици два пъти в учебната година (в края на всеки учебен срок и в края на всяка учебна година). Те се обобщават по няколко показателя:

– В зависимост от възрастта на учениците (в начален етап на образованието – 1-4 клас; в прогимназиален етап – 5-7 клас; в гимназиален етап – 8-12 клас)

– В зависимост от причините за напускане на училище – социално-икономически причини (свързани с проблеми в семейството и средата), причини, свързани с обучението (отсъствия от училище или обучителни трудности). По този признак се обобщават и данни за напускане на училище поради заминаване в чужбина (със семейството или за обучение), които заемат сравнително висок дял от данните за напуснали училището ученици.

Подобни статистически данни се анализират и от ЮНЕСКО и Евростат. По данни на Евростат „ранно напускащи“ училищната система за 2018 година са общо 10,6% ученици, които в сравнение с 2013 година са с 1,3% по-малко, като напускащите момчета са с 3,3% повече от момчетата. Най-ниски нива за 2018 г. на ранно напускащи системата на образование и обучение се наблюдават в Хърватия (3,3% отпаднали ученици), а най-високи в Испания (17,9% напуснали ученици). България се нарежда на 24-то място от общо 28 страни в Европейския съюз по ранно напускане на училище от учениците с 12,7%⁵⁶.

По-конкретният анализ на причините за отпадане на учениците от училище в България може да се търси в различни разрези. Един от проблемите и фактор за напускането на училище (главно в периода 2008-2012 година) е мащабното оптимизиране на училищната мрежа. Масовото закриване на училища в малките населени места с цел спестяване на средства и повишаването на качеството на образование води до увеличаване на отпадналите ученици. Въпреки осигуреният транспорт до най-близкото училище, много деца напускат системата. В момента политиките по отношение на училищната мрежа са свързани със запазване на „малките“ училища и дори допълнителното им финансиране от държавата. Доказано е, че в някои райони, както и в конкретни училища, се наблюдава системно по-висок процент отпаднали ученици. Обикновено това са образователни институции, в които преобладават различни етнокултурни общности. При тях семействата са с ниски доходи и недобро качество на живот, с нисък образователен ценз и неангажираност към ползите от училището и обучението, а също така са много характерни ранните бракове, поради недостатъчна здравна и социална култура. Не случайно и факторите, свързани със семейството и средата, като причини за напускане на образователната система са сред най-честите (Таблица 1).

⁵⁴ Училищна политика. Подход за разрешаване на проблема с преждевременното напускане на училище, насочен към цялото училище - https://ec.europa.eu/education/sites/education/files/document-library-docs/policy_rec_bulgarian_final.pdf.

⁵⁵ § 1, т. 21 от Допълнителните разпоредби в Закона за предучилищното и училищното образование - <https://lex.bg/bg/laws/ldoc/2136641509>

⁵⁶ Евростат - https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=File:2018data_Early_school_leavers-02.jpg.

Таблица 1. Дял на напусналите системата на образование в България⁵⁷

Причини	Учебни години											
	2006/2007	2007/2008	2008/2009	2009/2010	2010/2011	2011/2012	2012/2013	2013/2014	2014/2015	2015/2016	2016/2017	2017/2018
Продължително боледуване	0,93	0,76	0,73	0,74	0,81	0,75	0,55	1,78	3,01	3,21	1,56	1,73
Преместили се, за които няма потвърждение (до 16 г. възраст)	6,89	5,73	5,45	5,26	4,3	4,63	4,37	4,31	5,19	4,72	4,7	3,32
Нежелание	28,19	23,73	22,23	18,33	18,21	16,08	14,47	14	13,98	14,89	13,71	12,78
Семейни причини	47,13	49,03	51,6	50,46	48,71	48,72	49,79	44,66	39,22	37,44	38,53	40,99
Заминали в чужбина	16,24	20,04	19,16	24,55	27,37	29,28	30,05	34,55	37,95	39,28	40,97	40,57
Други причини	0,62	0,71	0,83	0,66	0,6	0,54	0,77	0,7	0,65	0,46	0,53	0,62

Ако се проследят данните за отпадналите ученици от системата на образование в България по различните причини за отпадане, се наблюдават следните тенденции:

– От 2006/2007 учебна година до 2013/2014 година дялът на напусналите поради семейни причини е най-висок и съставлява около половината от напусналите образователната система ученици. През следващите четири учебни години този дял постепенно намалява, а през 2017/2018 година се повишава с около 3 пункта. Именно в тази насока е необходимо да се вземат редица комплексни мерки, които изискват не само усилия от страна на училището, но и партньорство на служителите от образователната сфера с такива от социалната и здравната, както и неправителствените организации. Например, рано встъпилите в брак деца или тези, които се използват като работна сила, по-късно ще бъдат родители на също такива деца, трудно ще намерят работа, няма да имат достатъчно доходи, ще разчитат на държавата и ще живеят в лоши битови условия.

– През последните години (от 2013/2014 до 2017/2018 учебни години) дялът на напусналите училище ученици поради заминаване в чужбина прогресивно нараства, като превишава 30% през 2013/2014 година и достига до 40,57% през 2017/2018 учебна година (за разлика от предходните учебни години, в които дялът на напусналите страната е също висок, но варира от 16 до 30%). Прави впечатление, че намаляването на отпадналите ученици поради семейни причини (под 50%) се заменя от увеличаване на дела на отпадналите поради заминаване в чужбина. Този фактор за непосещение на училище и липсата на информация за по-нататъшното развитие на децата е все по-значим. Той говори и за все по-големият процент млади хора, които напускат страната и търсят развитие и препитание в чужбина.

– Междинно място между напусналите поради семейни причини и тези, които са заминали за чужбина, заемат напусналите системата на образование ученици поради нежелание да учат, с постоянно намаляващи стойности от 28,19% през 2006/2007 учебна година до 12,78% през 2017/2018 година. Въпреки, че числата сочат по-голям процент отпаднали ученици поради семейни причини, то свързаните с отсъствия и обучителни трудности не трябва да се пренебрегват, тъй като те показват например ниска мотивация за учене и формиране на умения за учене, липса на интерес към учебните предмети и ученето, недостатъчно висока степен на адаптация към училището, наличие на конфликтни ситуации, агресия, или други причини, които са едни от проблемните в българската образователна система. Данните показват, че по отношение на този фактор, като причина за напускане на образователната система са предприети системни мерки за адаптация на децата към училището и за подкрепа на тяхното личностно развитие. Необходимо е усилията в тази насока да продължат за формиране на отговорни, самостоятелни и активни личности като бъдещи граждани на страната, Европа и света.

Статистическите данни показват, че най-голям дял на отпаднали ученици се наблюдава при тези от прогимназиален етап. В последната проследена година обаче се вижда повишен дял отпаднали в начален и гимназиален етап, което при децата от начален етап се дължи на повишен дял заминали в чужбина, а при учениците от гимназиален етап на по-голям дял напуснали поради семейни причини (Таблица 2).

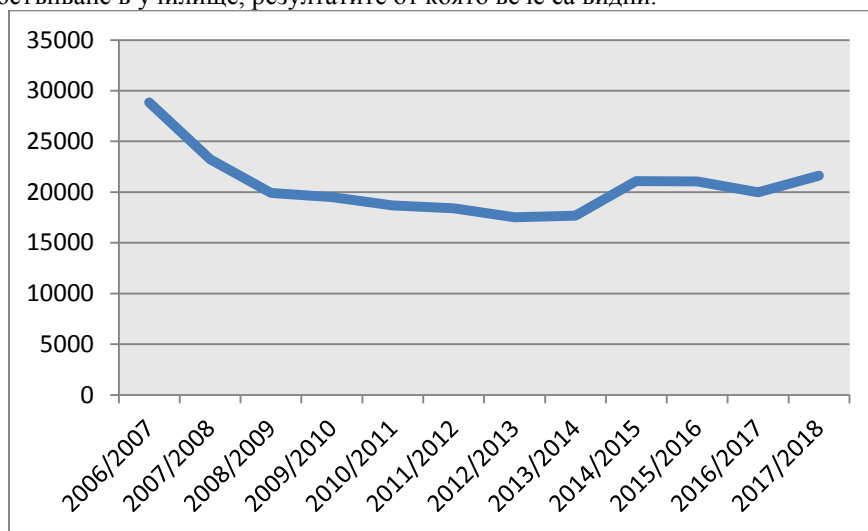
Таблица 2. Дял на напусналите ученици по етапи и учебни години

Етапи на образование	Учебни години											
	2006/2007	2007/2008	2008/2009	2009/2010	2010/2011	2011/2012	2012/2013	2013/2014	2014/2015	2015/2016	2016/2017	2017/2018
Начален етап	27,12	27,98	29,11	30,41	29,97	30,85	30,09	30,64	29,98	31,19	35,28	34,11
Прогимназиален етап	40,07	39,69	39,01	38,88	37,45	36,67	37,3	37,77	38,57	38,65	36,16	30,16
Гимназиален етап	32,82	32,33	31,88	30,71	32,58	32,48	32,61	31,59	31,46	30,16	28,57	35,73

⁵⁷ НСИ-https://infostat.nsi.bg/infostat/pages/reports/result.jsf?x_2=799.

Обобщените данни за отпадналите ученици сочат тенденция към тяхното намаляване, по-конкретно трайно намаляване на отпадналите ученици се наблюдава от около 2010 до 2014 година, след което данните се завишават и се запазват до 2017 година, но не достигат стойностите от 2006 година (Диаграма 1). През 2018 година процентът на напусналите образованието ученици леко се покачва. Анализът на резултатите от статистическите данни показва политическа воля на управляващите в образованието за предприемане на мерки за превенция и разрешаване на проблема с отпадането на учениците от училище, както и стремеж за изпълнение на европейските и национални директиви за намаляване на дела на отпадналите до 10% до 2020 година.

Освен отпадането от училище, свързан с него проблем е обхвата на учениците в училищната система. По данни на Националния статистически институт на България, през настоящата учебна година (2018–2019 година), в системата на предучилищното образование са обхванати 78,4% деца, в началното образование – 88,4% ученици, в прогимназиалното и средно образование – 82,5% ученици. Най-вероятно необхванатите са подлежащи ученици, които в момента не се намират на територията на страната, както е възможно да има и малък дял ученици, които не желаят да посещават училище. Независимо какви са причините, то е необходимо непрекъснато проследяване на обхвата и мерки за приобщаване и ангажиране с образование на всички ученици. Важна мярка в тази насока е въвеждането на задължително предучилищно образование две години преди постъпване в училище, резултатите от която вече са видни.

Диаграма 1. Обобщени данни за брой отпаднали ученици по учебни години

В крайна сметка факторите, водещи до напускане на образователната система от учениците са свързаните с неблагоприятни последици, които могат да се обобщят до следните:

- Лични последици за отпадналите ученици – ниска степен на грамотност, намалени възможности за реализация на пазара на труда, липса на компетентности, необходими за живот в съвременното общество (дигитални, езикови, културни и др.), лошо качество на живот, нисък социален статус и т.н.
- Социални и икономически последици – личности, които са зависими от социалната политика на държавата; малка вероятност за развитие на икономика на знанието; липса на квалифицирани кадри за развитие и просперитет на обществото.
- Политически следствия – апатично общество, което лесно може да се манипулира и неспособно да отстоява своите права и интереси, а следователно и неспособно да прилага принципите на демокрация, децентрализация и развитие на основата на иновации.

3. МЕРКИ В РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Във връзка с описаните фактори за напускане на училищната система от учениците по различни причини, следствията от това и грижата на държавата за по-пълно обхващане на всички подлежащи ученици в училище, в Република България са разработени и действат различни документи.

В Стратегията за намаляване дела на преждевременно напусналите образователната система (2013 – 2020), приета от Министерския съвет на 30 октомври 2013 г., протокол № 44, са разработени основни политики и

ключови мерки за превенция, интервенция и компенсиране на ефекта от преждевременното напускане на училище. Предвижда се система за ранно предупреждение, редица мерки за превенция на отпадането на ученици, както и координационен механизъм за изпълнение на Стратегията. Въведена е рубрика на сайта на Министерство на образованието и науката за обмяна на добри практики между училищни институции, местни или регионални власти, за екипно взаимодействие и сътрудничество за предотвратяване и решаване на проблема⁵⁸.

С грижа за решаването на проблема с отпадането на учениците от училище и изпълнението на регламентите на Закона за предучилищното и училищното образование за задължително предучилищно и училищно образование, Министерският съвет на Република България разработва, приема и изпълнява Механизъм за съвместна работа на институциите по обхващане и включване в образователната система на деца и ученици в задължителна предучилищна и училищна възраст⁵⁹. Механизмът е постоянно действащ и се прилага по отношение на децата и учениците, които не са обхванати в образователната система, за които има риск от отпадане от училище и детска градина или са напуснали преждевременно образователната система (чл. 1). Съгласно регламентите в Механизма, са необходими съвместни усилия между министерствата, ангажирани с разрешаването на проблема (Създава се Координационно звено под ръководството на заместник министър-председателя с функции на координация по отношение на дейността на Министерството на образованието и науката, в състава на което се включват министърът на образованието и науката, министърът на труда и социалната политика, министърът на вътрешните работи, министърът на здравеопазването, министърът на регионалното развитие и благоустройството, министърът на финансите, председателят на Държавната агенция за закрила на детето, изпълнителният директор на Агенцията за социално подпомагане, председателят на Централната комисия за борба срещу противообществените прояви на непълнолетни и малолетни, представители на областните управители и трима кметове, предложени от Националното сдружение на общините в Република България – чл. 2 от Механизма). Създават се Екипи за обхват по региони и общини между широк кръг заинтересовани страни, администрации и институции, които работят на терен и осъществяват дейности за обхващане на всички подлежащи ученици в училищната система, по включване и превенция на децата и учениците, които не са обхванати, отпаднали са или са в риск от отпадане от образователната система (чл. 6 от Механизма). За изпълнение на целите на Механизма, както и за по-висока отчетност и отговорност на дейностите, се създава интегрирана електронна среда и инструментариум – Информационна система за реализация на механизма. Тази широкомащабна и комплексна мярка действа от средата на 2018 година и вече дава значителни резултати. В настоящата 2019 година вече се отбелязват три пъти по-малко напуснали образователната система ученици. В училищните институции през учебната 2018/2019 година са върнати или записани за първи път в образователната система 19 077 деца и ученици, от които само 822 са повторно отпаднали, отново главно поради семейни причини, по-конкретно – деца от семейства с нисък образователен ценз и непризнаване на образованието като приоритет, ниска мотивация към обучение и вследствие на това – незаинтересованост към учебните занятия и образование. Средствата за работа на екипите, ангажирани с изпълнение на Механизма, се осигуряват по Национална програма „Заедно за всяко дете“.

Инициатива, която предоставя „втори шанс“ на рано напуснали образователната система ученици е проект „Нов шанс за успех“, по който се провеждат курсове за ограмотяване на възрастни. Проектът се изпълнява в унисон с принципите за учене пред целия живот и с оглед даване шанс на рано напуснали образователната система да придобият сертификати за завършени класове и етапи на образованието, за да се улесни по-нататъшното им професионално развитие и достъпа до пазара на труда.

4.3 АЗКЛЮЧЕНИЕ

Проблемът с напускането на образователната система на деца и ученици, подлежащи на образование, засяга както отделната личност, така и обществото като цяло. Превенцията на феномена отпадане на учениците от училище е грижа и отговорност на всеки член на обществото не само в България, но и в Европа и света. Образованите млади хора, с формирани ключови компетентности и умения за активно и ангажирано участие в обществения живот, в голяма степен са гаранция за развитието си като бъдещи лидери, които са способни

⁵⁸ Стратегия за намаляване дела на преждевременно напусналите образователната система (2013 – 2020) и съпътстващи документи - <https://www.mon.bg/bg/143>.

⁵⁹ Постановление № 100 от 8 юни 2018 г. за създаване и функциониране на Механизъм за съвместна работа на институциите по обхващане и включване в образователната система на деца и ученици в задължителна предучилищна и училищна възраст - <http://dv.parliament.bg/DVWeb/showMaterialDV.jsp?idMat=127310>

да въвеждат иновации и да разрастват икономическия ръст на страната. Ранното откриване на проблемни ученици и такива в риск от отпадане, до голяма степен би предотвратило ранното напускане на учениците още в зародиш, за да се гарантира качествено и равнодостъпно образование, както и подкрепата на личностното развитие на всяко дете и ученик.

РЕФЕРЕНЦИИ

Закон за предучилищното и училищното образование - <https://lex.bg/bg/laws/ldoc/213664150>

Заключения на Съвета относно намаляване на преждевременното напускане на училище и насърчаване на успеваемостта в училище –

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/?uri=celex%3A52015XG1215%2803%29>.

Постановление № 100 от 8 юни 2018 г. за създаване и функциониране на Механизъм за съвместна работа на институциите по обхващане и включване в образователната система на деца и ученици в задължителна предучилищна и училищна възраст - <http://dv.parliament.bg/DVWeb/showMaterialDV.jsp?idMat=127310>.

Препоръка на съвета от 28 юни 2011 година относно политики за намаляване на преждевременното напускане на училище –

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/ALL/?uri=CELEX%3A32011H0701%2801%29>

Справяне с преждевременното напускане на училище: ключов принос към стратегията Европа 2020 - <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/ALL/?uri=CELEX%3A52011DC0018>.

Стратегия за намаляване дела на преждеременно напусналите образователната система (2013 – 2020).

Училищна политика. Подход за разрешаване на проблема с преждевременното напускане на училище, насочен към цялото училище - https://ec.europa.eu/education/sites/education/files/document-library-docs/policy_rec_bulgarian_final.pdf.

Preventing early school leaving in Europe Lessons learned from second chance education - <https://publications.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/575dc3dc-a6fb-4701-94a2-b53d62704567/language-en>.